

GABRIELA CREȚAN

Kenoma

Colecția: Biblioteca Contemporanul • Poesis
Coperta și colaj: Florin Afloarei

Lector: Aura Christi
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu

Editura Contemporanul
OP-22, CP-113, Sector 1, București,
Cod 014780, România
Tel/Fax: 4021-2125692; 4021-3106618
E-mail: office@contemporanul.ro
www.contemporanul.ro

Anul apariției: 2012

Ediție Digitală PDF

ISBN 978-606-92683-4-6

Copyright © 2012 Contemporanul

GABRIELA CREȚAN a absolvit Facultatea de Filosofie, secția Psihologie, la Universitatea din București. A publicat poezii și eseuri în revistele: *România literară*, *Viața Românească*, *Contemporanul*, *Steaua*, *Lucașfăruș*, *Poezia* (Iași), *Vatra*, *Contrapunct*, *Adevărul literar și artistic*, *Convorbiri literare*, *Galateea* (Königsbrunn), *Grădina* (Serbia) ș.a. Din anul 2000 este membră a Uniunii Scriitorilor din România și laureată cu premiul pentru poezie acordat de Asociația Scriitorilor din București. Este prezentă cu poeme în antologiile colective: *27. Poezie de București*, volum editat de ASB cu sprijinul TVR Cultural în noiembrie 2007; *Scriitori pe Calea Regală*, ed. Brumar, Timișoara, 2008; *Timpul poeziei* (antologie bilingvă română-engleză), *Casa editorială Odeon*, București, 2009.

Volume publicate: *Mic tratat despre arta trădării* (poeme), *Editura Eminescu*, București, 1994. Cu o prezentare semnată de Cezar Ivănescu pe coperta a IV-a; *Comedii nupțiale* (poeme), *Editura Cartea Românească*, București, 1998. Cu prezentări, pe coperta a IV-a, de Cezar Ivănescu și Mircea Ciobanu; *Soare din Macbeth* (poeme), *Editura Eminescu*, în colecția „*Amphion*”, București, 1999. Cu texte critice, pe coperta a IV-a, semnate de Octavian Soviany și Gheorghe Grigurcu; *Infern cu floarea soarelui*, *Editura Junimea*, colecția „*Scriitura și dictatura*”, Iași, 2003. Cu o prefață de Cezar Ivănescu (*Numele Poetului: Gabriela Crețan*) și o postfață de Octavian Soviany (*Imnul și diatriba*); *Și-n toate opaițele arde grăsimia copiilor Tăi* (poeme), *Editura Muzeul Literaturii Române*, București, 2004.

Premii literare: 1992 – Marele Premiu pentru poezie – la cea de a XII-a ediție a Festivalului internațional „*Lucian Blaga*” de la Sebeș-Alba; 1996 – Premiul Ronald Gasparic la Concursul internațional de poezie „*Ronald Gasparic*”, ediția a IV-a – pentru volumul *Mic tratat despre arta trădării* (apărut în 1994); 2000 – Premiul pentru poezie al Asociației Scriitorilor din București pentru volumul *Soare din Macbeth* (apărut în 1999); 2000 – Premiul pentru poezie al Asociației Culturale „*Julia Hasdeu*” – Club UNESCO, la Concursul Național de Creație, ediția I – tot pentru *Soare din Macbeth*.

„...apostazia este un act de credință și totul este și se petrece întru Domnul, mai ales răzvrătirea împotriva Lui.”

„...în muzica suavă, susurată a sferelor și îngerilor nu e o *singură notă* să nu-și aibă riguros corespondența în râsul diabolic.”

Thomas Mann, *Doctor Faustus*

**GRĂDINA
SUPLICIILOR**

SERMO (AD MORTUOS)

Sunt ceva care stă într-un colț și urlă
rău, negru, zbârcit
o gură largă, enormă

moarta vorbind morților
despre ridicarea din morți.

Îți zic:

și prea mult răs e răcnire nebunească
și prea mult plâns e zbierăt
desfrânat
sărează-ți pâinea cu lacrimi
și-n vin toarnă răs să-i dea tărie

prea multă cucernicie destrăbălare este
preacurvia e castitate
viciul trăit până la capăt devine virtute.

Adevărat vă zic vouă:

vorbele sacrilege sunt tot rugăciune.

pe hulitori și pe îndrăciți îi îndrăgește Domnul
căci ei sunt căutătorii ușilor.

HIMENEU

Îl văd înaintând prin furia nopții
picioarele-i sunt încă topite în magmă
nu are

roșu, mut, neprieten

preaiubitul!

îmi suflă în gură cuvântul. și talia mea se îngroașă.

(țin în brațe un soare enorm
madonă cu prunc gângurind
iuventutea lui tristă, hebetudinea mea luminoasă).

în taina talamului cu sfială i-am scos obrăzarul
cum scoți fecioarei veșmântul.
era frumos ca diavolul
când primește lumina din spate, de la Dumnezeu.

VALSURI NOBILE ȘI SENTIMENTALE

Beții crunte, valsuri nobile și sentimentale
la chermesele salahorilor
la loc de cinste, în capul mesei,
beau împreună cu ei din potirele sfinte rachiul de drojdie
ca pe euharistie

ne-ntind dumaticatul fierbinte cu furci
de fier înroșit
arhangheli țâșnind din ulcelele pline
ca pale de foc
iar Cârna rotind un ciolan lovește abil în triunglu.

Împreună cu ei la chermese din textele sacre
am decupat colorate moriști de hârtie
și zmeie
zbârnâitoare
am răsucit cornete lucioase cu bombonele praline
pentru tort sau colivă.

De e priveghi sau e nuntă, la fel de duios sună valsul de-
adio
la fel flutură negre eșarfele

înfiorate de marșul funebru ca de un marș nupțial
când intră mireasa
grasă, rujată
și-alături de ea îngerul (țeapăn
pozând în costum negru. de mire).

la fel de strident sună trompetele
când cioclii purtând pe umeri sicriul
îi salută discret pe nuntași
înaintând înspre ușa din spate în poante
în escarpeni și colanți

cu pași grațioși. de menuet...

La chermesele salahorilor, sună profund arama
chimvalelor,
ladies and gentlemen,
moartea-i un domn elegant ce oferă mireseilor
în rochii negre de crep
buchete de imortele.

Ca la șantan lăcrimează viorile
când dănțuiește pe masă
Cârna,
Iscarioteanca
flutură panglici la pălării în marea cantată funebră

după frumoasa lui măgăriță pierdută rage duios
măgărușul samariteanului
„*Plaisirs d'amour*” clincăne trist clopoței
la căruța ciumaților

(atunci încep să valseze domnișoare în roz
și domnișori eleganți. purtând fracuri
cu lungi cozi argintii, de cometă

dansând se-nfierbântă
ca ceara topită le curge pe poale
obrazul)

la balul salahorilor morții se mișcă mecanic
ca figurinele unui orologiu
dansând menuetul
păpuși de carne sofronizate
întoarse cu cheiță înfiptă în spate
până-n plăsele
ca un baltag...

Când se aduce tortul festiv la fel se bucură toți
copilul paracliserului suflă
în lumânare. o lumânare de mort. înaltă și groasă
cât mortul.
purtând în vârf capul lui sanguin, modelat cu migală
în ceară
cu obrajii cât bucele, surâzând jovial

împroșcându-i pe toți cu râsul lui sângeriu...

se bucură foarte
zamparagii, zurbagii și cheflii
bucurându-se cad leșuiți pe sub mese
din guri, din urechi și din nări țâșnesc smocuri de iarbă.

pășesc peste ei cimbaliste subțiri
purtând pe umeri sicriul pentru două persoane
căptușit cu atlazuri

să le fie însurățele moale și cald
că-i nesfârșită noaptea de iarnă a nunții
și foarte geroasă. și foarte...

la chermesele salahorilor Cârna spoiește tingirile
pentru botezuri, nunți, parastase
ținute deodată. că dacă-i bal, bal să fie!

doamne și domni își fac reverențe rostind într-un glas
congratulari, condoleanțe
omagii

eșarfele flutură scurt *Requiescat in pace...*

La parastase și zaiafeturi învățăm pașii sprintari de
cancan

ca la Moulin Rouge,
învățăm menuetul și valsul
nobil, sentimental
sub ninsori de confetti dansând învățăm
să dăm ochii frumos peste cap

învățăm meserii aspre, meserii crude...

(cu reverențe și pași grațioși
pentru nupții
ne retragem apoi înspre ușa din spate. deschisă.
black hole.
o gură, o vulvă. în spatele ușii,

tentacule, fălci...)

Valsuri nobile și sentimentale lăcrimează flașneta
învârte atent manivela
un domn din Nüremberg, expert în marile arte mecanice,
nemernicele arte mecanice...